

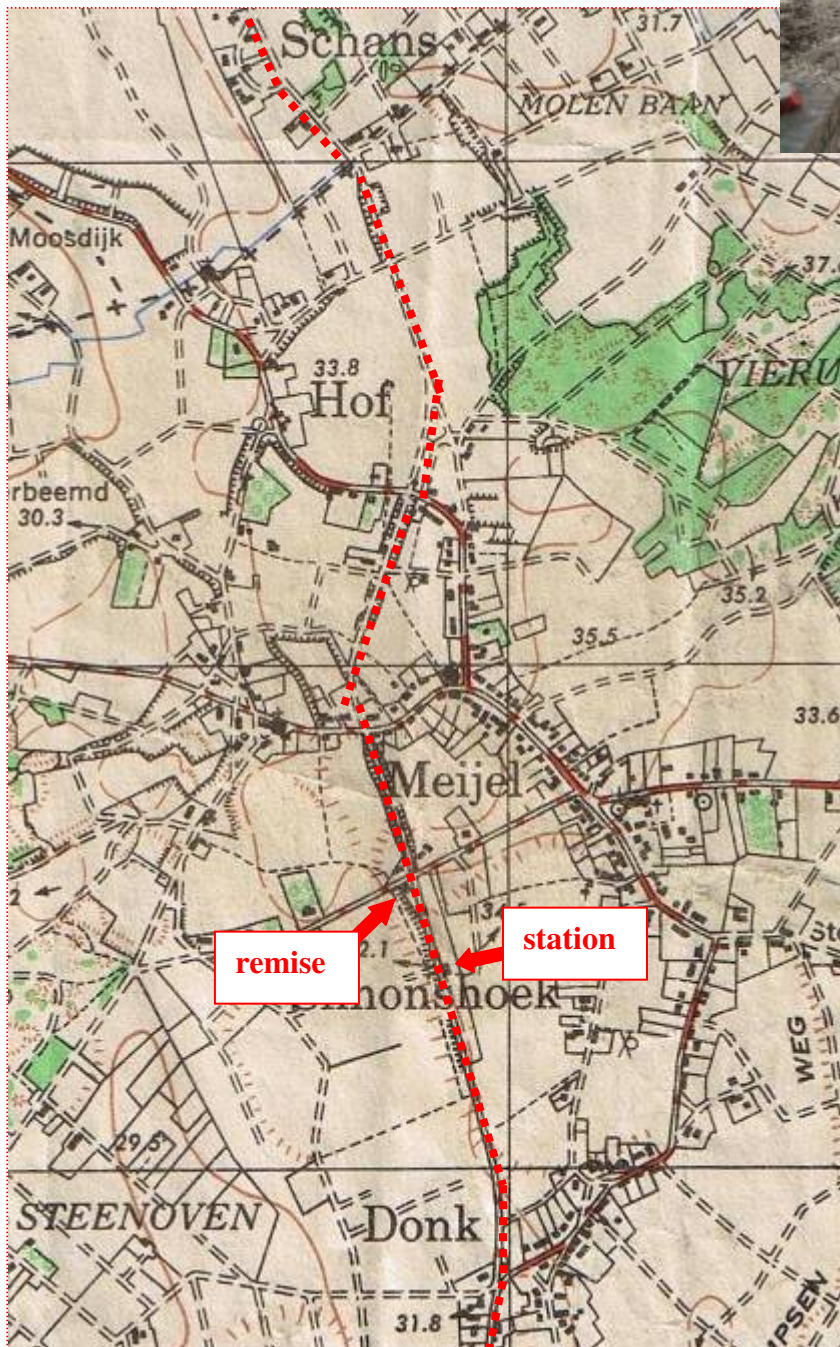
Op de vloer van de Meijelse tramremise

In 2007 werd op de kruising van Randweg, Jan Truijensstraat en Simonshoek in Meijel het drukke verkeer van de provinciale N279 (de weg Horn-'s-Hertogenbosch) een aantal maanden in een bocht gegoooid.

Rijdend van Roggel naar Asten v.v. zouden de chauffeurs in Meijel voortaan een rotonde moeten passeren.

Tijdens werkzaamheden aan die rotonde stuitte medewerkers van de firma Heijmans op niet verwachte funderingen.

Op donderdag 13 september 2007 begonnen medewerkers van de gemeente Meijel en van Heijmans samen met leden van heemkundevereniging Medelo aan een zoektocht.

Zij wilden weten wat er nog in de grond zat van de oude Meijelse tramremise.

Een tramlijn door Meijel

In de jaren voor en na 1900 was er in Limburg volop actie om tramlijnen aan te leggen. Boerenkoning Jan Truijn, burgemeester van Meijel 1895 - 1913, ijverde ook jaren om tramverbindingen door Meijel te krijgen: van Roermond naar Deurne en van Venlo naar Nederweert.

Op 1 augustus 1919 kwam de tramlijn van Roermond via Horn, Heythuysen en Roggel tot aan Meijel gereed, maar niet door het dorp.

Er werd op de Kneensjberg (nu Het Haze-Pad) een tramstation gebouwd.

De Limburgsche Tramweg-Maatschappij bouwde de lijn in 1921 uit met de verbinding van Meijel naar Deurne, via Trambaan, Molenhaagveld en Schans.

De lijn Beringe - Nederweert werd niet aangelegd.

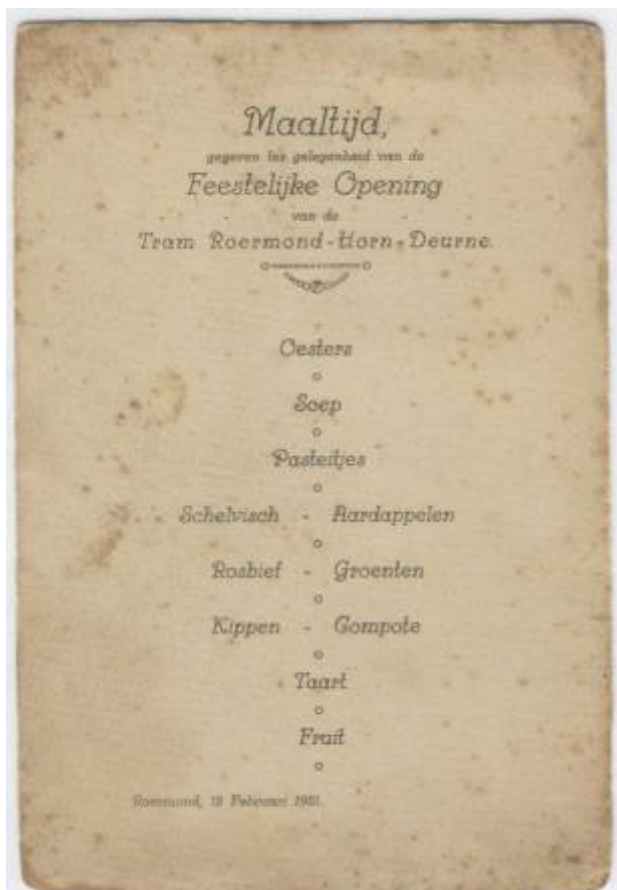
*De tramlijn in 1931 voor de boerderij van Toon Timmermans-Frencken 'Soezen Toon', op de hoek van Langstraat en Donk, waar de Donk overgaat in Roggensedijk.
Vlnr. Toon Timmermans, echtgenote Petronel Frencken en dochter Hendrina, die in 1933 trouwde met Driek Verstappen van 'Pliers Bert'. Driek heette daarna 'Soezen Driek'*

*Het Meijelse tramstation, dat van 1919 tot 1962 op de Kneenjsberg stond, nu Het Haze-Pad. Louis Meulemans, de waard van hotel Oranje, was hier de stationschef. Hij moest een paar keer per dag de wandeling vanuit het hotel maken.
Nadat het station in 1933 door opheffing van de tramlijn leeg was komen staan, kocht Louis Pouls het in 1935 met twee hectare grond voor 2.000,- gulden. Hij ging er met zijn gezin wonen en werken.
In 1962 is het station gesloopt.*

De hoge heren en de tram. Op 21 februari 1921 ging een eerbiedwaardig gezelschap van Roermond richting Deurne voor de officiële opening van de lijn. Bij Frans Pluijm van hotel De Zwaan in Meijel werd een feestelijke maaltijd genoten.

Provinciaal Nieuws.

ROERMOND, 12 Februari.

Voor de Missie in China van Pater Willems.

Vorig bedrag f 1201.70

K. R. f 2.50

Totaal f 1204.20

— Wij ontvingen nog voor de weeskinderen van Pastoor Grabe te Berlijn van N.N. te Swalben f 10.

OPENING TRAM ROERMOND—DEURNE.

Heden heeft de feestelijke opening plaats van de tramlijn Roermond—Horn—Deurne, welke sedert geruimen tijd reeds tot Meijel voor het personen- en goederenverkeer in gebruik is.

Om kwart voor tien vertrok hedenmorgen een extra-tram van het Stationsplein alhier naar Neerkant, waar om 12 uur ongeveer de extra-tram zal worden ontmoet, die om ruim elf uur van Deurne is vertrokken. In deze trams hadden plaatsgenomen het bestuur en de directeur der C. L. S. M. en de genoodigden, w.o. Z.Exc. de Ministers van Binnenlandsche Zaken, jhr. mr. Ch. Ruys de Beerenbrouck, Z.Exc. de Minister van Waterstaat, de heer A. König, Z.Exc. de Commissaris der Koningin in Limburg E. baron van Hövell tot Westerflieer, leden van Gedeputeerde en Provinciale Staten, burgemeesters der aan de lijn liggende gemeenten, enz.

Om 1 uur vertrekt het geheele gezelschap van Neerkant naar Meijel, waar om half twee de gezamenlijke maaltijd plaats heeft.

Om half vijf zal de extra-tram van Meijel naar Roermond vertrekken, waar de genoodigden door de Kon. Harmonie zullen worden verwelkomd.

Naar Meijel.

Onderweg werd genoten van het Peellandschap, dat zich daar in eindeloze wijde uitspreidt, op verschillende punten door dennenhossen gebroken. De huizen langs de lijn vlaggen meereendeels. 't Zijn meestal kleine Peelboerderijtjes, daar buiten de kom der dorpen, even nederig als hunne bewoners: typische vormeloze gebouwtjes, een weelde voor het artistieke oog, maar zonder twijfel toch minder aangenaam om te bewonen, al toonen de goedge trekken der bewoners, dat zij er immer hun brood in tevredenheid hebben gebroken, te midden van een talrijk kroost blijkbaar, de kroon en de stuts van den eenvoudigen landman. Want zaagt ge straks die groote kinderschaar woelen rondom de Neerkantsche halte? Zij waren uitgelatener dan hun vaders en moeders, die in eerbiedige stilte de excellenties in Brabantsche gemoedelijkheid beschouwden, met een stralend gelaat, doch even stil als de stilte van hun eenzame land, waar de stoomfluit nu gestadig doorheen gilt, de heilige kalmte schendend. Het dubbelstel rails zal de producten dezer boertjes gemakkelijk afvoeren en dus prijziger maken, zoodat zij materialen terug kunnen brengen van Roermond, om zich een gerieflijker verblijf te schepjen. Maar geve Gods zegen, die op dezen dag zoo herhaaldelijk over de lijn en de streek werd afgebeden, dat de tram nooit hun godsdienstzin, hun tevredenheid, nederigheid en geluk moge medenemen, die deugden der Peel, in eeuwen van moeitevollen arbeid gewonnen en overgeleverd van geslacht tot geslacht.

Ook te Meijel dezelfde kalme opgetogenheid, als de muziek den hooggehoeden stoet langs de honderden inwoners, geschaard voor hunne huizen, die een beeld geven van de welvaart dezer gemeente op den Peeland, naar de Zwaan begeleidt, waar de immer bedrijvige hospes, de heer F. Pluijm, met zijn staf van helpsters en helpers een gastmaal heeft aan-

gericht, dat de gasten der C. I. S. M., wier eeflust is opgewekt door de frissche buitenlicht op dezen pittigen Februarimorgen meteen alle eer zullen aandoen. De voortreffelijke regeling maakt, dat allen spoedig zijn gezeten aan den keurigen disch. De ruime zaal was mooi gesierd: we zagen de beeltenissen van Koningin en Prins, welgelijkende portretten der beide aanwezige ministers, die van den oud-commissaris der Koningin, ihr. mr. G. Ruijs de Beerenbrouck en van Meijel's grooten burger wijlen Jan Truijen.

Uit de krant: beeld van die tijd

In de Nieuwe Maas en Roerbode verschenen artikelen over het grote feest bij de opening van de tramlijn Roermond - Deurne.

Alle hoge heren werden met namen genoemd.

De beschrijving van de tocht geeft ons ook inzicht in hoe de peelboerderijtjes van Neerkant bekeken werden: 'even nederig als hunne bewoners'. Maar volgens de schrijver zullen de boertjes welvaart krijgen als hun producten via de tram naar de markten vervoerd worden. Als die boertjes maar godsdienstig, tevreden en nederig blijven.

In Meijel was op de pittige frisse februari-morgen in 1921 blijkbaar meer welvaart te zien.

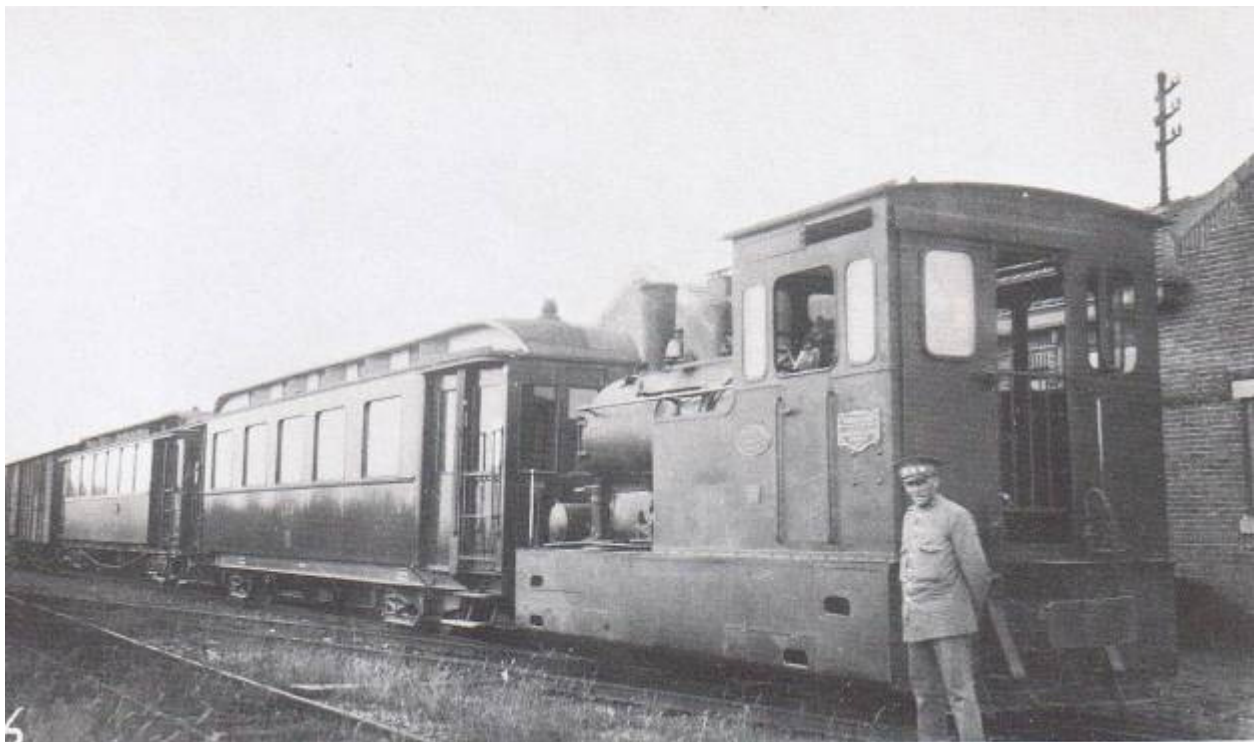
Een stukje uit het dienstrooster vanaf 15 mei 1931

Kapellerpoort		ROERMOND-MEYEL en terug.							
		W	Z	W	Z	W	Z		
Roermond-Kraanpoort	V	9.05	10.08	12.23	13.42	14.42	17.02	20.18	
Heijthuysen-Dorp	"	9.39	10.42	13.09	14.16	15.16	17.34	20.52	
Meijel	Ä	10.13	11.19	14.00	14.53	15.53	18.10	21.29	
		W	W	Z	W	W	Z	Z	
Meijel	V	6.50	10.21	11.43	12.01	14.39	15.02	18.18	21.32
Heijthuysen-Dorp	"	7.27	10.57	12.20	13.02	15.16	15.39	18.54	22.09
Roermond-Kraanpoort	Ä	8.02	11.29	12.54	13.46	15.50	16.13	19.26	22.43

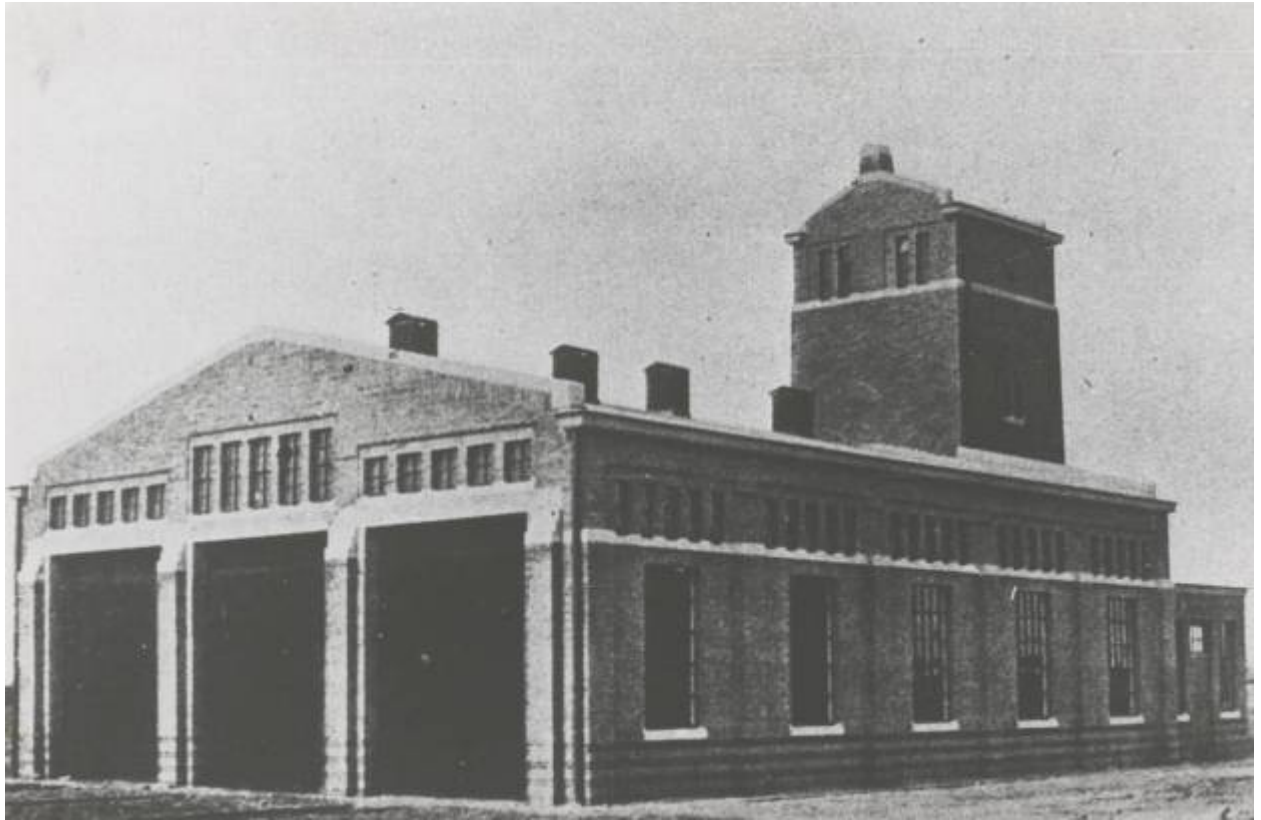
ROERMOND-ROOSTEREN-MAAS en terug.

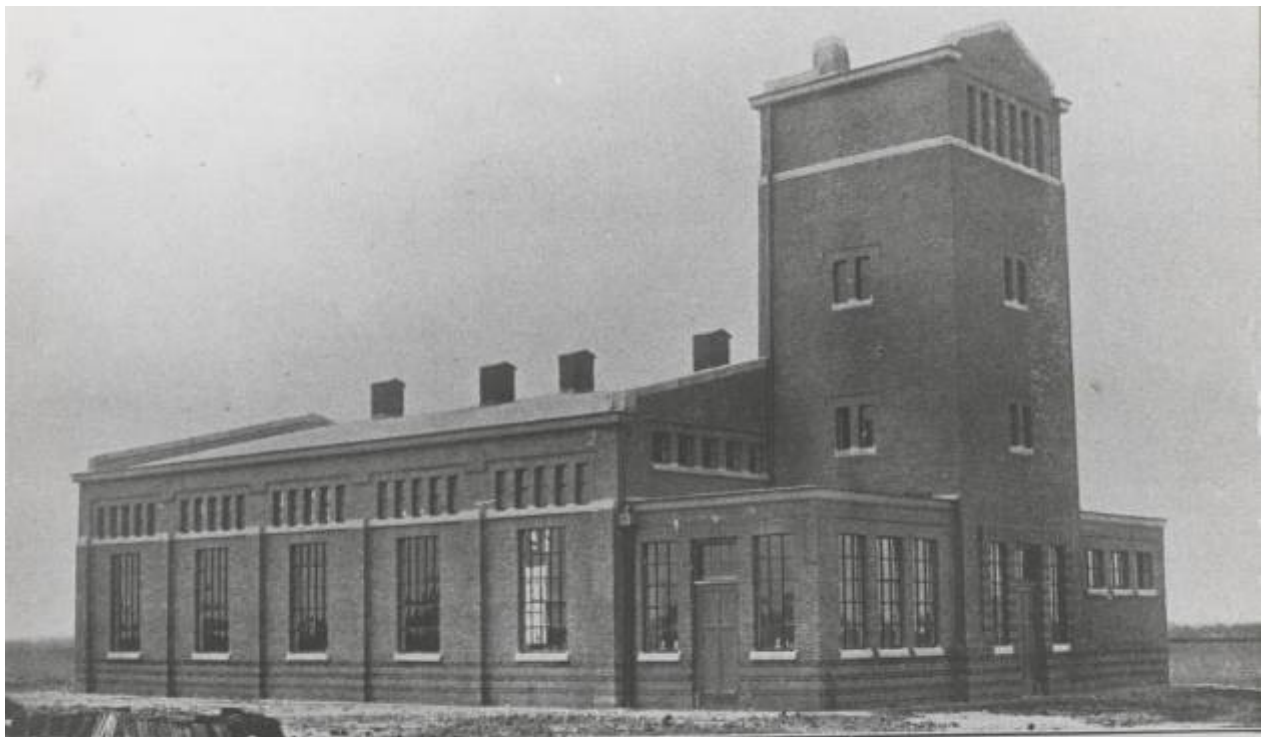
De tramlijn naar Deurne liep in 1925 over de Schans op de Neerkant, hier voor het boerderijtje van Jan van Rijt en Marie Linssen. Rechts Johannes Franciscus 'Frans' van Rijt, die in 1939 in Meijel trouwde met Wilhelmina 'Mientje' Bollen.

*De locomotief met tram voor het Meijelse station en bij de locomotief conducteur Harry Vrinsen.
Achter de personenwagens was nog een goederenwagon gehangen.
Men kon met de tram ook ter processie naar Ommel. Eerst tot Liessel met de tram en dan te voet verder.*

Aan de weg naar de Simonshoek, vlak voor de oude stierenstal, werd in 1921 een grote remise gebouwd, een voertuigenloods voor onderhoud en schoonmaak van locomotieven, die naar binnen konden via een emplacement.

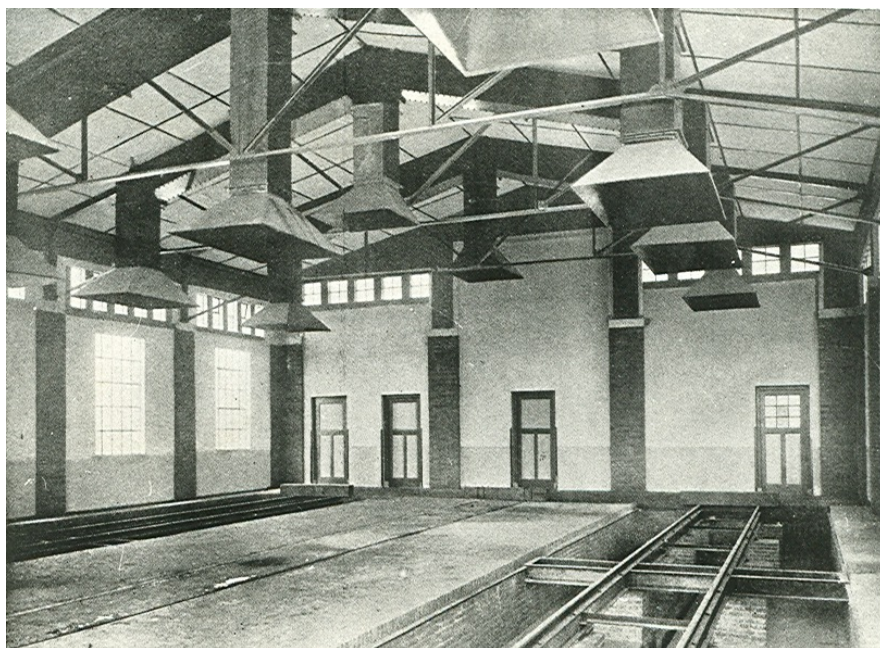

Limburgsche Tramweg-Maatschappij
Remise te Meyel

Jac. Turlings. Architect Roermon
Hoofd der afdeling gebouwen

Het was een geweldig gebouw, getekend door architect Jac. Turlings, hoofd afdeling gebouwen van de Limburgsche Tramweg-Maatschappij. Hier moesten ook de locomotieven van de lijnen naar Nederweert en Beringe terecht kunnen voor een onderhoudsbeurt. Die twee lijnen werden nooit aangelegd, want een tramlijn door de Peel was toch wel erg onrendabel.

Het gebouw had een watertoren van tien meter hoog, zodat er voor het schoonmaken en vullen van de locomotieven flink druk achter het water kwam. Naast de toren waren een schaftlokaal met privaten en een werkplaats.

In de remise waren drie sporen naast elkaar, de afzuiginstallaties, de waterinstallatie, de werkplaats, een pompruimte en een schaftlokaal met privaat.

Er konden zes locomotieven tegelijk worden bewerkt, deels op niveau, deels boven een werkput.

Einde van tramlijn en remise, maar niet helemaal weg

In 1933 werden de rails van de veel geld kostende tramlijn Roermond – Deurne voor het grootste deel al weer opgebroken. LTM was spottend ‘Leeg Tot Meijel’ geworden.

De gemeente Meijel nam de tramremise met bijbehorend terrein over en verhuurde het geheel aan Johannes van Goch, eigenaar van ‘The Asten Strawworks Co.Ltd’, akte pas van 13 april 1938. De firma Van Gogh uit Asten begon in 1936 in de remise met opslag en persen van stro.

Ook Meijelsen werkten er in 1937: vlnr Harrie Gorts van ‘Keizerke’, Bertje Manders van ‘De Prins’, opzichter Sjef Kluskens en Sjef Stultiens van de Hagelkruisweg.

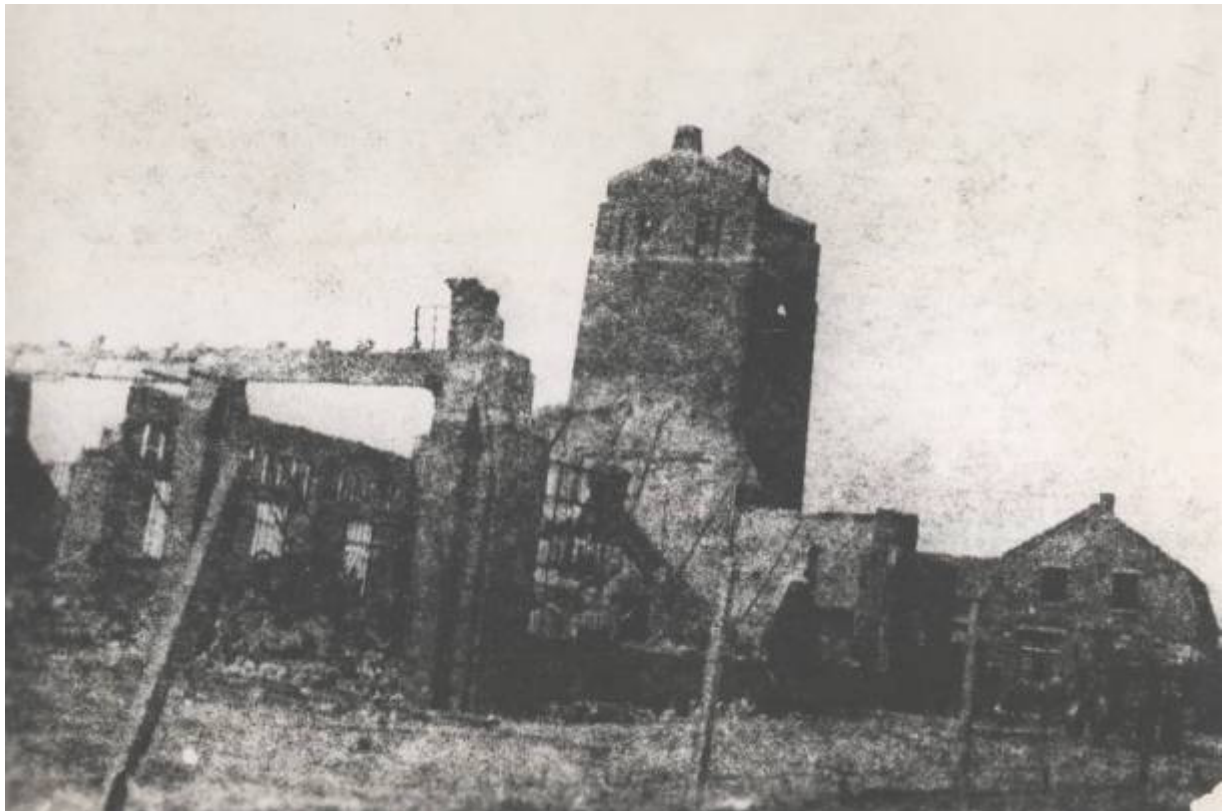
Maar 'van hogerhand' meende men in de Tweede Wereldoorlog, dat de firma Van Gogh stro leverde aan de Duitse bezetters, de Wehrmacht.

Of het waar was of niet, de Meijelse ondergrondse moest met fosforblaadjes de loods in brand zetten. Dat gebeurde in de middag van 12 mei 1944, in het kader van de algemene sabotage. De remise met duizenden kilo's stro ging in vlammen op door fosforblaadjes die geallieerde vliegers in Meijel gedropt zouden hebben.

De Duitsers waren kwaad en er kwamen twee straffen. De cafés moesten voortaan vanaf 19.00 u. gesloten zijn en de Meijelsen mochten zich na 20.00 u. niet meer op straat begeven.

Op 16 mei 1944 brandden vervolgens boerderijen van 'zwarthandelaren' af.

Een jaar later werden de bovengrondse resten verwijderd en was er niets meer van de remise te zien.

Dit restte in 1945 van de tramremise uit 1921, gebouwd nabij de Meijelse stierenstal.

Een zeer groot stuk van een werkput met poeren werd in de grond aangetroffen.
De vloer was nog zwart van de brand uit 1944.
Nu is de plaats precies bekend van een eigenlijk nog jong stukje Meijelse geschiedenis.

Men liet alles fijn in de grond zitten, zodat de aannemer de riolering erlangs kon leggen en het fietspad erboven.
Een informatiebord met foto's en tekeningen voor wandelaars en fietsers moet nog geplaatst worden.

